

‘Abdu’l-Bahá

Služebník Slávy

**Bůh je láska;
Bůh žádá přátelství, čistotu,
bohabojnost a trpělivost;
toto jsou přívlastky
božskosti.**

—‘Abdu’l-Bahá

'Abdu'l-Bahá

Služebník Slávy

*U příležitosti roku 'Abdu'l-Baháa
vydalo Bahá'í informační centrum, o.p.s.*

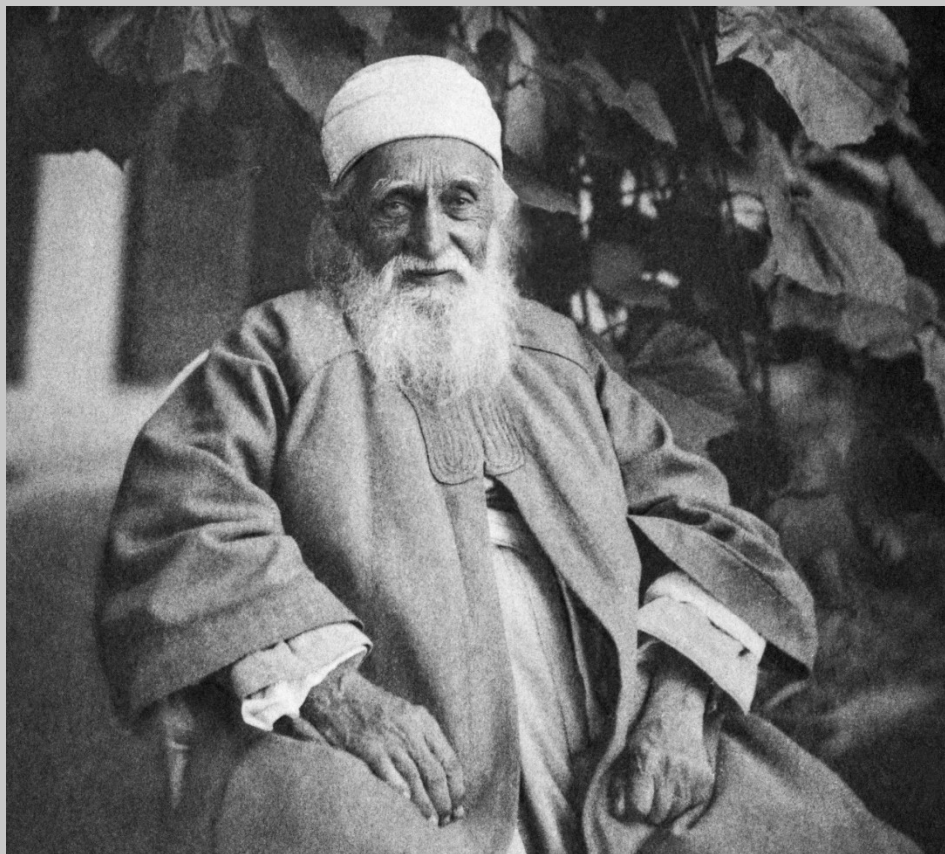
Září 2021

Obsah

ÚVODNÍK	4
NAPSALI O 'ABDU'L-BAHÁOVI	5
BAHÁ'U'LLÁH	
'ABDU'L-BAHÁ	6
SHOGHI EFFENDI	7
'ABDU'L-BAHÁŮV ŽIVOT A POSTAVENÍ	9
ŽIVOT 'ABDU'L-BAHÁA	
STŘED SMLOUVY	13
POSTAVENÍ A VÝZNAM	16
Z 'ABDU'L-BAHÁOVÝCH PÍSEM	18
MODLITBY ZJEVENÉ 'ABDU'L-BAHÁEM	22
'ABDU'L-BAHÁ O DĚTECH	23
PŘÍBĚHY O 'ABDU'L-BAHÁOVI	25
'ABDU'L-BAHÁ A ZEMĚ ČESKÉ	27
DESKA NAVŠTÍVENÍ 'ABDU'L-BAHÁA	30
Z POSLEDNÍ VŮLE 'ABDU'L-BAHÁA	31
'ABDU'L-BAHÁOVA SVATYNĚ	33
ZÁVĚR VÝJIMEČNÉHO ŽIVOTA A CESTY	
STAVEBNÍ PRÁCE NA SVATYNI	35
KNIHY V ČEŠTINĚ	36

‘A b d u ’ l - B a h á

23. května 1844 – 28. listopadu 1921

Tento rok si celý Bahá'í svět připomíná 100 let od skonu Člověka, Jenž již jako dítě rozpoznal postavení Svého Otce jako Projevu Božího pro tento den; Jenž jako mladý muž psal působivá a přesvědčivá pojednání pro lidi Své doby; Jenž doprovázel Svého Otce vyhnanstvím i ve vězení; Jenž Své mládí zasvětil tomu, za všech okolností a s naprostou pokorou Mu sloužit; Jenž Mu v těžkých a náročných časech sloužil jako pevný, avšak milující štít; Jenž od Svého Otce dostal tituly „Mistr“, „Největší větev“ a „Tajemství Boží“, leč Sám dával přednost, aby lidé při zmínce o Něm používali titul ‘Abdu’l-Bahá, „Služebník Slávy“ a aby Jej tak oslovovali; na Něhož Bahá’u’lláh odkazoval jako na Dokonalý příklad Svého učení; Jehož život lásky, služby, soucitu, štědrosti, odhodlání, obětavosti, pokory, trpělivosti, odpoutání a spoléhání se na božskou pomoc bude stálým příkladem a vzorem pro nás i pro budoucí pokolení.

– BAHÁ'U'LLÁH

Vůle božského Ustanovitele Závěti je následující: Aghsánům, Afnánům a Mému Příbuzenstvu náleží povinnost, aby všichni do jednoho obrátili své tváře k Nejmocnější větvi. Zvažte to, co jsme zjevili v Naší Nejsvětější knize: „Až oceán Mé přítomnosti zmizí a Kniha zjevení bude ukončena, obraťte své tváře k Tomu, Jehož si Bůh vyvolil, Který vzešel z tohoto Odvěkého kořene.“ Předmětem tohoto posvátného verše není nikdo jiný než Nejmocnější větev ('Abdu'l-Bahá).

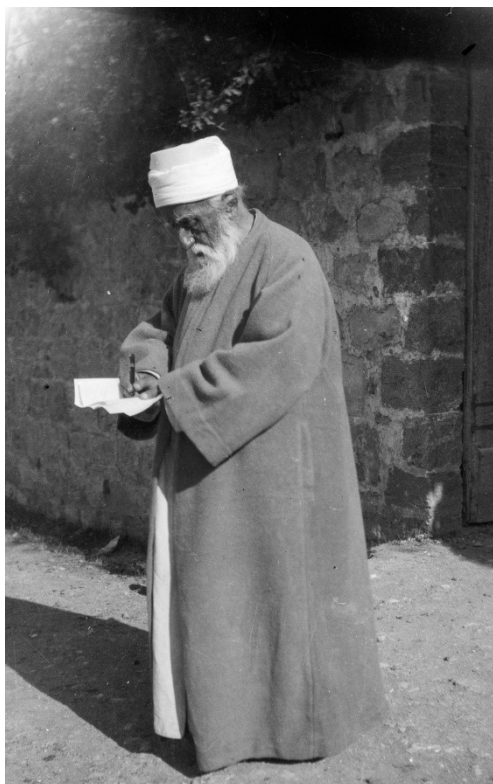
(Kitáb-i-Ahd)

Ó lidé světa! Až se Mystická holubice vznese k letu ze své Svatyně chvály a bude hledat svůj předaleký cíl, své skryté obydlí, předkládejte všechno, čemu v Knize nerozumíte, Tomu, Který vyrašil z tohoto mohutného Kmene.

(Kitáb-i-Aqdas, č. 174)

Děkuj Bohu, ó lide, za Jeho zjevení; protože vpravdě On je pro vás největší Přízní, nejdokonalejší štědrostí a Jeho prostřednictvím je oživena každá práchnivějící kost. Kdokoliv se k Němu obrátí, obrátil se k Bohu, a kdokoliv se od Něj odvrátil, odvrátil se od Mé krásy, popřel Můj Důkaz a prohřešil se proti Mně. On je Svěřenstvím Božím mezi vámi, Jeho pověřencem mezi vámi, Jeho projevem mezi vámi a Jeho zjevem mezi Jeho oblíbenými služebníky... Soslali jsme Ho v podobě lidského chrámu. Blahoslavený a posvěcený buď Bůh, Který tvoří, cokoliv si přeje skrze Svě nezrušitelné, Svě neomylné nařízení. Ti, kteří se připravují o stín Větve, jsou ztraceni v divočině omylu, strávil je žár světských tužeb a jsou z těch, kteří zajisté zahynou.

(Súriy-i-Ghusn, citováno v knize Bahá'ú'lláhův světový řád - Bahá'ú'lláhovo zřízení - 'Abdu'l-Bahá)

'Abdu'l-Bahá ve Svaté zemi

Učinili jsme Tě útočištěm celého lidstva, štítem pro všechny, kteří jsou v nebesích a na zemi, tvrzí pro každého, kdo uvěřil v Boha, Nesrovnatelného, Vševědoucího. Nechtě Bůh dá, aby je díky Tobě ochraňoval, obohacoval je a živil, aby Ti vnuknul to, co bude zřídlem bohatství všem stvořeným věcem, oceánem štědrosti všem lidem a úsvitem milosrdenství všem národům.

(z jedné desky, citováno v knize Bahá'u'lláhův světový řád - Bahá'u'lláhovo zřízení - 'Abdu'l-Bahá)

–'ABDU'L-BAHÁ

Požehnaná Krása je Slunce Pravdy a Její světlo je světlem pravdy. Báb je podobně Slunce Pravdy a Jeho světlo je světlem pravdy... Mé postavení je postavením služby – služby, která je naprostá, čistá a skutečná, pevně ustanovená, trvajíc, zřejmá, výslovně zjevená a nepodléhá naprosto žádnému výkladu... Já jsem Vykladačem Slova Božího; takový je můj výklad.

(citováno v knize Bahá'u'lláhův světový řád - Bahá'u'lláhovo zřízení - 'Abdu'l-Bahá)

'Abdu'l-Bahá ve Svaté zemi

Psali jste, že mezi věřícími jsou různice týkající se ‚Druhého příchodu Krista‘. Milostivý Bože! Znovu a znovu tato otázka vyvstává a odpověď na ni vychází z jasného a nevyvratitelného pera 'Abdu'l-Baháa. Tím, kým se v proroctvích míní ‚Pán zástupů‘ a ‚Přislíbený Kristus‘, je Požehnaná dokonalost (Bahá'u'lláh) a Jeho svatost Vznešený (Báb). Mé jméno je 'Abdu'l-Bahá. Má způsobilost je 'Abdu'l-Bahá. Má skutečnost je 'Abdu'l-Bahá. Má chvála je 'Abdu'l-Bahá. Podřízenost Požehnané dokonalosti je mým nádherným a zářivým diadémem a služba celému lidskému rodu je mým věčným náboženstvím... Nemám a nebudu nikdy mít žádné jméno, žádný titul, žádnou zmínku, žádnou pochvalu než 'Abdu'l-Bahá. Toto je má touha. Toto si co nejtoužebněji přeji. Toto je můj věčný život. Toto je má navždy trvajíc sláva.

(citováno v knize Bahá'u'lláhův světový řád - Bahá'u'lláhovo zřízení - 'Abdu'l-Bahá)

Potvrzují, že pravý význam, skutečný smysl, nejniternější tajemství těchto veršů, samotných těchto slov, je má vlastní služba posvátnému Prahu Krásy Abhá, mé naprosté sebezapření, má úplná nicota před Ním. To je má zářivá koruna, má nejcennější ozdoba. Tímto se pyšním v království země a nebes. Tím se chlubím ve společnosti oblíbených!

(komentář k Desce Větev, citováno v knize Bahá'u'lláhův světový řád - Bahá'u'lláhovo zřízení - 'Abdu'l-Bahá)

– SHOGHI EFFENDI

On je a vždy by měl být v první řadě považován za Střed a Osu Bahá'u'lláhovy neporovnatelné a vše zahrnující Smlouvy, za Jeho nejvznešenější dílo, neposkvrněné Zrcadlo Jeho světla, dokonalý Příklad Jeho učení, neomylného Vysvětlovatele Jeho Slova, ztělesnění každého Bahá'í ideálu, vtělení každé Bahá'í ctnosti, Nejmocnější větev vyrostlou z Pradávného kořene, Úd Zákona Božího, Bytost, „kolem Níž krouží všechna jména“, Pramen jednoty lidstva, Zástavu Největšího míru, Měsíc Ústředního slunce tohoto nejsvětějšího Zřízení – což jsou výrazy a pojmenování, které vyplývají a nacházejí své opravdové, nejvyšší a nejpříhodnější vyjádření v zázračném jméně 'Abdu'l-Bahá. Navíc k těmto pojmenováním je „Tajemstvím Božím“ – což je výraz, kterým se Ho rozhodl označit Sám Bahá'u'lláh a který, i když nás v žádném případě neopravňuje přisoudit Mu postavení úřadu Proroka, naznačuje, jak v osobě 'Abdu'l-Baháa splývají a dokonale ladí neslučitelné charakteristiky lidské povahy a nadlidského poznání a dokonalosti.

(Bahá'u'lláhův světový řád - Bahá'u'lláhovo zřízení - 'Abdu'l-Bahá)

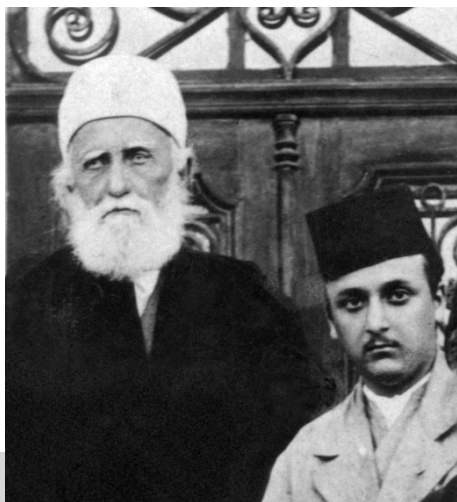
'Abdu'l-Bahá s Shoghi Effendim

Bylo by opravdu nesmírně obtížné pro nás, kteří stojíme natolik blízko tak úžasné postavě a jsme přitahováni mystickou silou tak přitažlivé osobnosti, abychom získali jasné a přesné porozumění role a povahy Toho, který nejen v Bahá'u'lláhově Zřízení, ale na celém poli náboženské historie, plní tak jedinečnou funkci.

(Bahá'u'lláhův světový řád - Bahá'u'lláhovo zřízení - 'Abdu'l-Bahá)

Ačkoliv se pohybuje ve Svě vlastní sféře a zaujímá místo úplně rozdílné od místa Autora a Předchůdce Bahá'í zjevení, tvoří spolu s nimi díky postavení, které Mu určila Bahá'u'lláhova Smlouva, co lze nazývat Třemi ústředními postavami Víry, čili postavení, kterému se v duchovních dějinách světa nic nepodobá.

(Bahá'u'lláhův světový řád - Bahá'u'lláhovo zřízení - 'Abdu'l-Bahá)

'Abdu'l-Bahá s Shoghi Effendim

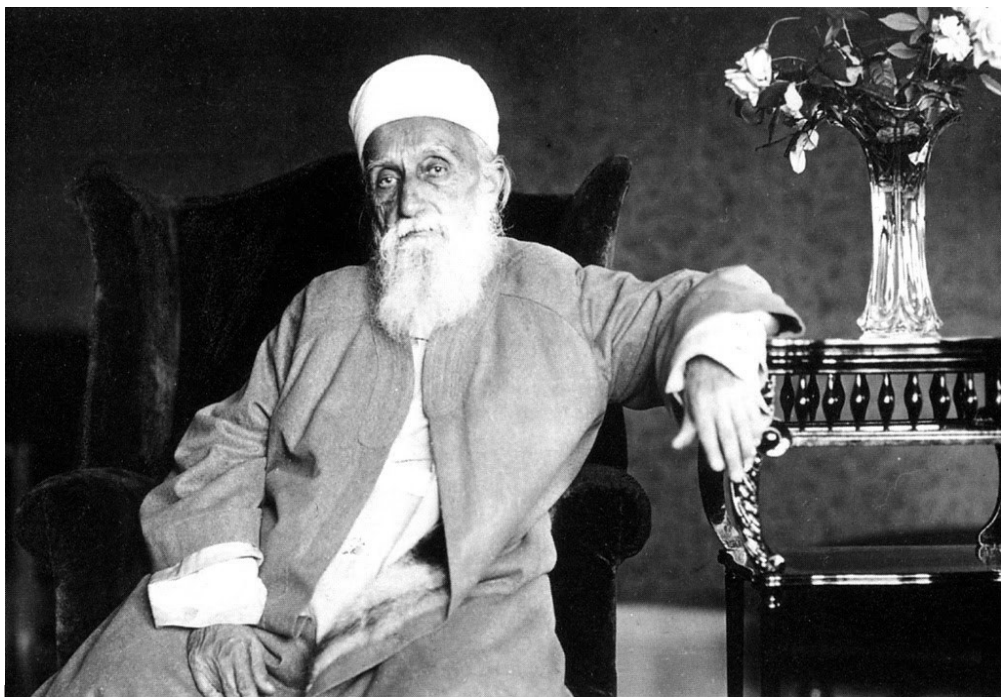
'Abdu'l-Bahá na procházce v Haifě před ulicí Haparsim č. 7, cca 1919

'ABDU'L-BAHÁŮV ŽIVOT A POSTAVENÍ

V listopadu tohoto roku tomu bude 100 let, co duše 'Abdu'l-Baháa opustila svou pozemskou schránku a vydala se na cestu do duchovních říší. Jeho odchodem se uzavřela bouřlivá a dramatická epocha historie Bahá'í Víry, Hrdinský věk. Pojdme si nyní společně v krátkosti připomenout Jeho život a zamyslet se nad jedinečným postavením, které zaujímá nejen v historii tohoto Zjevení, ale v celé náboženské historii lidstva.

Červen 1912 v USA ve Philadelphii v hotelu Rittenhouse, USA

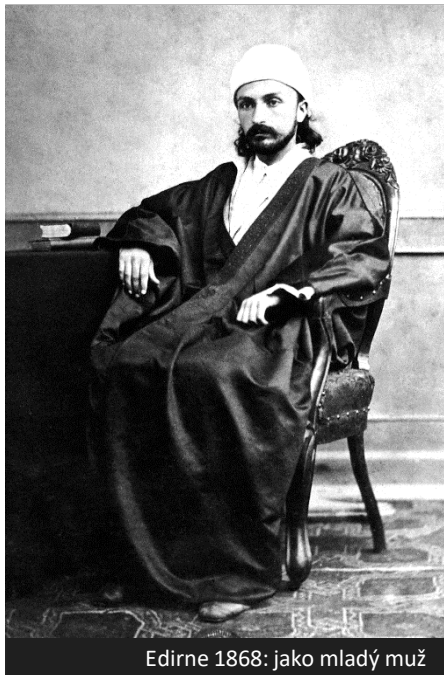
Život 'Abdu'l-Baháa

'Abdu'l-Bahá se narodil v noci z 22. na 23. května roku 1844 ve městě Teherán. Stalo se to oné osudové noci, kdy Báb vyhlásil Své Poselství a kdy v Něj uvěřila první lidská bytost. 'Abdu'l-Baháův život tak byl od prvopočátku svázán s novým, Bohem seslaným Zjevením.

Jeho Otec, Bahá'u'lláh, Mu na počest Svého vlastního otce dal jméno 'Abbás. Později Mu udělil spoustu vznešených titulů – přál si, aby o Něm věřící hovořili

jako o Mistrovi, nazval Jej Tajemstvím Božím, Zřídlem jednosti lidstva, Emblémem největšího míru. On Sám však o Sobě vždy mluvil jako o 'Abdu'l-Baháovi, čili „Služebníkoví Slávy.“

Jako malé dítě vyrůstal ve vážené a vznešené rodině. Toto se však mělo záhy změnit. Jeho Otec, Bahá'u'lláh, se stal významným členem Bábí společnosti. V roce 1852 došlo k pokusu o atentát na šáha, který vyprovokoval nemilosrdné pronásledování Bábí věřících. Bahá'u'lláh a řada dalších Bábí, kteří s touto událostí neměli vůbec nic společného, byli uvrženi do temného žaláře zvaného Černá díra (Síyáh-Chál). Dům Jeho rodiny byl vyrabován a byli zbaveni veškerého majetku. 'Abdu'l-Bahá, kterému tehdy bylo 8 let, směl jednoho dne navštívit Bahá'u'lláha ve vězení. Když spatřil svého Otce v těchto strašných podmínkách, Jeho tělo shrbené pod tíží řetězů, krk pohmožděný a nateklý od okovů, byl tak otřesen, že na místě omdlel.

Edirne 1868: jako mladý muž

8. října 1912 : Palo Alto, Kalifornie, USA

Bahá'u'lláh byl z vězení propuštěn po čtyřech měsících v prosinci roku 1852. Téměř okamžitě poté byl pak se svou rodinou vyhnán z Íránu. Museli se vydat na dlouhou a náročnou cestu do Baghdádu, aby se do své rodné země již nikdy nevrátili. 'Abdu'l-Bahá měl na těle omrzliny, protože rodina se na cestování v zimě nemohla dobře připravit. Také se trápil odloučením od Svého bratříčka, Mírzá Mihdího, který nebyl dostatečně zdravý a silný na to, aby s rodiči zvládl tak náročnou pouť, a musel tedy zůstat v Íránu.

Při jízdě na oslu mezi Haifou a 'Akká

Brzy po příjezdu do Baghdádu mělo nastat další bolestné odloučení. Bahá'u'lláh našel místní Bábí společenství v ubohém stavu, avšak brzy se mu podařilo vdechnout do něj novou naději a obdařit upadající společenství novým životem. Stal se tak středem žárlivosti a nenávisti Svého nevlastního bratra Mírzá Yahyáa. Protože nechtěl být příčinou nejednoty, nakonec se rozhodl opustit Baghdád a odebrat se do hor v Kurdistánu, kde přebýval po dobu dvou let.

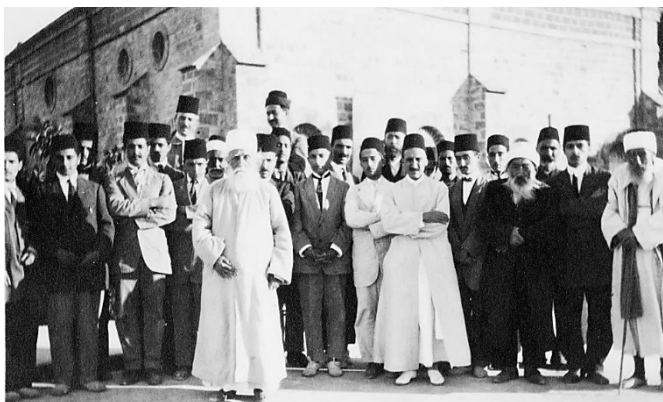
Když se Bahá'u'lláh vrátil, byl 'Abdu'l-Bahá naplněn nepředstavitelnou radostí. Bylo mu tehdy pouze dvanáct let, avšak instinktivně rozpoznal postavení Svého Otce. Svůj život, své schopnosti a energii zasvětil tomu, aby sloužil Jeho Věci i lidstvu. Postupem času začal Svého Otce zastupovat při styku s okolním světem a stal se Jeho tajemníkem. Snažil se Jej ochránit od jakýchkoliv nepříjemností a zlé vůle. Stal se známou a uznávanou Osobností mimo okruh

Edirne, 1864-1868
S bratrem Mírzá Mihdíem,
Nejčistší větví (nalevo)

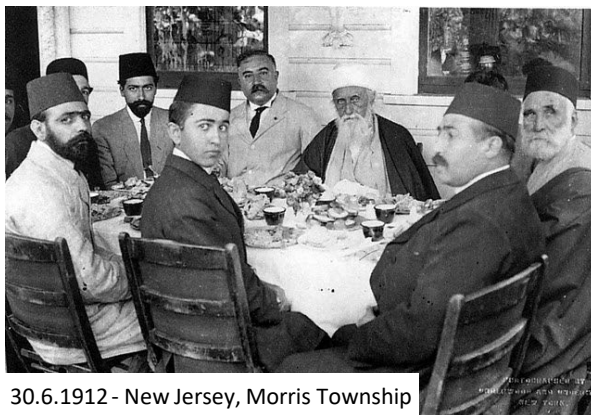
Bahá'í společenství – rozmlouval s moudrymi a učenými, vyřizoval praktické záležitosti, převzal na Sebe břímě vyjednávání s úřady a správními orgány.

S poutníky a místními Bahá'í v Haifě

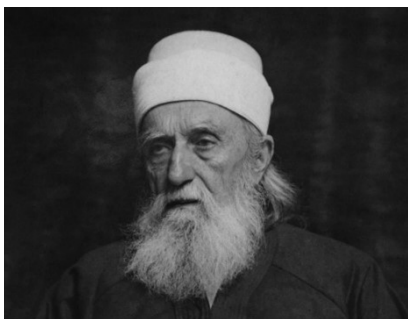
z dobře situované rodiny a po tříměsíční cestě z Iránu byla tajně propašována do pevnosti, aby se mohla provdat za 'Abdu'l-Baháa. Z jejich manželství vzešlo 9 dětí, 4 dívky a 5 chlapců. Jelikož žili v drsných podmínkách, tak se dospělosti dožily pouze dcery. Během těchto let pracoval 'Abdu'l-Bahá jako výrobce rohoží, což pro Něj bylo velmi skromným zdrojem příjmů, ale byl zároveň vznešeným příkladem nabádání Svého Otce, že všichni musí pracovat a sloužit.

I v 'Akká se 'Abdu'l-Bahá snažil ochraňovat Svého Otce, pečoval o Jeho následovníky, navštěvoval nemocné a chudé ve městě a usiloval o spravedlivé zacházení ze strany zkorumpovaných žalářníků i nepřátelských správních autorit. Jeho štědrost ducha, nesobecká služba a pevné morální zásady Mu získávaly náklonnost u lidí, kteří s Ním

30.6.1912 - New Jersey, Morris Township

přišli do styku. Dokázal si získat srdce i těch nejzavilejších nepřátel. Nakonec se Mu podařilo zajistit, že Bahá'u'lláh mohl po dlouhých letech žaláře konečně opustit brány města 'Akká, ačkoliv byl stále ještě vězněm Osmanské říše.

Střed Smlouvy

Bahá'u'lláh odešel z tohoto světa 29. května roku 1892. V Kitáb-i-Aqdas (Nejsvětější knize) a v Kitáb-i-'Ahd (Knize Jeho Smlouvy) jasně ustavil 'Abdu'l-Baháa Středem Své Smlouvy, ke kterému se nyní mají všichni obracet o vedení. 'Abdu'l-Bahá, ač sám zlomen bolestnou ztrátou milovaného Otce, se stal zdrojem útěchy a naděje pro sklíčené následovníky Požehnané Krávy. Ti v Něm rozpoznali Zdroj neomylného vedení, Který Víru Boží ochrání před rozkolem a nepřáteli, a Který dá jejímu světlu ozářit celou Zemi.

27.4.1920: 'Abdu'l-Baháovi je udělován rytířský titul za pomoc v době krize a hladomoru během války

První útoky, před kterými bylo třeba Víru ochránit, přišly téměř okamžitě. Přes to, že Bahá'u'lláh ve Své vůli jasně a nesporně označil Mistra za Střed Smlouvy, 'Abdu'l-Baháův nevlastní bratr, Mirzá Muhammad 'Alí, se postavil proti Němu, zpochybnil Jeho postavení a snažil se Mu všemožně škodit. Zpočátku se Mirzá Muhammadovi podařilo získat na svou stranu řadu význačných Bahá'í věřících. V letech 1895-1905 tak musel Mistr čelit útokům a intrikám porušitelů Smlouvy, kteří se snažili rozsévat semínka nesváru a nejednou Mu usilovali o život. Snažili se Ho očernit v očích vládních úředníků a vyvolat vůči Němu podezření. Díky těmto snahám byla na Bahá'í společenství znovu uvalena řada omezení, která se v předchozích letech postupně zmírňovala. Nakonec v roce 1905 přijela do 'Akká vyšetřovací komise a hrozilo, že 'Abdu'l-Bahá bude odsouzen k smrti. Naštěstí tomu však zabránily bouřlivé politické změny. Snahy Mirzy Muhammada 'Alího a jeho následovníků způsobily Mistrovi i oddaným věřícím značnou bolest a nesčetná utrpení, v konečném důsledku však nenarušily jednotu společenství,

ani nezastavily šíření Bahá'í Víry. V roce 1908 vyústily nepokoje v hlavním městě Osmanské říše v mladotureckou revoluci. Sultán propustil všechny náboženské a politické vězně říše, a tak byl 'Abdu'l-Bahá po desetiletích věznění a vyhnanství konečně svobodný. V té době Mu bylo 64 let.

I zbývající léta Svého života zasvětil službě Boží Věci a lidstvu. V březnu 1909 se mu podařilo naplnit úkol, který Mu svěřil Bahá'u'lláh – uložení Bábových ostatků do Svatyně, jejíž místo zvolila Sama Požehnaná Krása. Stavba Svatyně trvala 10 let a provázely ji nesčetné výzvy a těžkosti. 'Abdu'l-Bahá říká: „Každý kámen této budovy, každý kámen na cestě, která k ní vede, jsem pozvedl a s nekonečnými slzami a za ohromnou cenu umístil na své místo.“

Při vstupu do Své zahrady v Haifě

Hned následující rok se pak vydal do Egypta s cílem cestovat do Evropy. Bylo mu sedmdesát let, Jeho zdraví bylo nalomené dlouhými léty strávenými ve vyhnanství a žaláři. Přesto však povstal s „nejvyšší odvahou, důvěrou a odhodláním“. Cesta nakonec musela být odložena, ale již v roce 1911 navštívil Londýn a Paříž, v roce 1912 absolvoval osmiměsíční cestu po Severní Americe, navštívil 40 měst ve Spojených státech a Kanadě, dále pak cestoval po Evropě – Anglii, Skotsku, Francii, Německu, Maďarsku a Rakousku. Pronesl stovky veřejných projevů a vedl ještě více osobních rozhovorů s bohatými, chudými, mladými i lidmi vysokého věku, v parcích, na náměstích, v kostelech,

ve vznešených domech i chudinských čtvrtích. Hlásal jednotu náboženství a jednotu lidí všech ras, vyznání i společenských tříd. Své cesty uzavřel v prosinci roku 1913, kdy se vrátil do Haify.

Na banketu uspořádaném na Jeho počest: Great Northern Hotel, New York, N.Y., 23.11.1912

Po celou dobu Svého působení jako Střed Smlouvy pečoval o systematické šíření a upevňování Bahá'u'lláhovy Věci. Svou rodnou zemi zahrnoval nesčítelnými deskami, které si našly cestu i do nejvzdálenějších vesniček. Pod Jeho dohledem vznikaly první správní orgány, předchůdci dnešních duchovních rad, i první Bahá'í školy. V průběhu 30 let pod Jeho vedením perské společnosti značně zesílilo, rozrostlo se a prošlo hlubokou duchovní přeměnou. Mnozí perští věřící pak povstali a vydali se šířit světlo Víry do všech koutů světa. Značný rozmach zaznamenala i společnost v Indii a Barmě. Do Japonska, Číny a Havaje přijížděli Bahá'í učitelé z východu i západu. V Ishqábádu byl postaven první dům uctívání. Světlo Víry se postupně šířilo na všechny světadíly, nově zrozená společnosti postupně sílila.

V posledních letech Svého života Mistr zjevil Desky Božího plánu, které přinesly popis systematického šíření Víry i do těch nejvzdálenějších koutů světa. Přes Svůj pokročilý věk byl stále velmi činný a plný energie.

Když 28. listopadu roku 1921 ve věku 77 let zemřel, Jeho pohřbu se zúčastnilo deset tisíc truchlících rozličných náboženských vyznání a národností. O této události si můžete přečíst na straně 33.

Postavení a význam

Nyní se můžeme pokusit zamyslet nad jedinečností této Osobnosti – přestože Shoghi Effendi říká, že stojíme příliš blízko, než abychom byli schopni jasně a přesně pochopit roli a povahu Toho, kdo ve Zjevení Bahá'u'lláha i v celé náboženské historii naplňuje tak jedinečné poslání.

To, že Bahá'u'lláh zcela jasně a písemně jmenoval Svého Nástupce, který se po Jeho zesnutí stane Středem Smlouvy, je v historii náboženství jedinečné. Otázka nástupnictví byla ve všech Vírách minulosti zásadní. Avšak lidstvo nebylo ještě natolik vyspělé, aby mohlo Smlouvu uzavřenou s Projevem Božím dodržet. A tak otázka následnictví a nejasnosti ohledně pravého nástupce Projevu Božího v minulosti vždy vedly k různým interpretacím Písma, rozkolům a k rozštěpení.

Haifa 1920: Na cestě ke slavnostnímu udělení rytířského titulu

Za branou starého domu pro západní poutníky

To, že nám Bůh v tomto věku daroval Střed, ke Kterému se mohou všichni obrátit, umožňuje, aby se Bahá'u'lláhovo poselství naděje a světového míru mohlo rozšířit do všech koutů světa. Jeho Smlouva umožňuje Bahá'í společenství, aby zůstalo jednotné a byla zachována integrita Jeho učení. Bez 'Abdu'l-Baháa, Který je jejím Středem, by obrovská tvořivá síla Bahá'u'lláhova Zjevení nemohla proudit k lidstvu.

Jako Střed Smlouvy byl 'Abdu'l-Bahá rovněž pověřen úlohou oprávněného Vykладаče Bahá'u'lláhových Písem. Mistr vysvětloval učení Svého Otce, doktríny Víry a popsal ústřední rys jejich správních institucí. Tuto roli pak

převzal Strážce Víry, Shoghi Effendi. Nikdo jiný kromě nich není oprávněn vykládat Písmo a toto je další z důvodů, proč bylo Bahá'í společenství uchráněno před rozkolem. Zodpovědností každého věřícího je studovat Písma a jejich výklad poskytnutý Mistrem, případně pak vysvětlení, která nám dal Strážce. Můžeme také své porozumění sdílet s ostatními a vzájemně se tak obohacovat. Avšak žádný věřící, jakkoliv by byl vzdělaný a moudrý, nemůže ostatním předkládat své porozumění Písem jako jediné správné a závazné.

Při slavnostním pokládání základního kamene domu uctívání, 1.5.1912, Wilmette, Illinois, USA

V neposlední řadě pak Mistr Svými slovy, myšlenkami i činy představoval „ztělesnění každého Bahá'í ideálu“. Žil život služby, pevných morálních zásad, byl velmi oddaný Svému Otci a miloval celé lidstvo. Ať už jsou to vlastnosti, které projevoval ve vztahu k ostatním lidem, či způsob, jakým hovořil o Víře, nebo radost, kterou vyzařoval i v dobách zkoušek a nesmírných těžkostí – tím vším je pro nás Dokonalým příkladem, kterým se každý z nás snaží řídit. I když tento

Mluvící k velkému shromáždění v kostele v Plymouth

Chicago, Illinois, 5.5.1912

vznešený cíl nikdy nemůžeme dosáhnout, je pro nás neustálou inspirací a Jeho slova jsou pro nás v dobách zkoušek zdrojem naděje.

Z 'ABDU'L-BAHÁOVÝCH PÍSEM

Ó vy, růže v zahradě lásky Boží! Ó vy, jasné lampy na shromáždění Jeho vědění! Necht' přes vás vanou jemné dechy Boží, necht' obzor vašich srdcí osvítlí Sláva Boží. Jste vlnami hlubokého moře vědění, jste armádami nashromážděnými na pláních jistoty, jste hvězdami na nebesích Božího soucitu, jste kameny, které zaženou lidi zatracení na útěk, jste oblaky božské lítosti nad zahradami života, jste hojnou milostí Boží jednoty, kterou je zalévána podstata všeho stvořeného.

Jste verši Jeho jedinosti na rozvinuté desce tohoto světa; a jste korouhvemi Páně na vrcholcích věží vznešeného paláce. Jste květy a libě vonícími bylinami v Jeho loubí a žalostně naříkajícími slavíky v růžovém sadu ducha. Jste ptáky, již plachtí vzhůru do nebeské klenby vědění, královskými sokoly na zápestí Boha.

Se skupinou Bahá'í - Lincoln Park Chicago, Illinois, 3.5.1912

Proč jste tedy vyhaslí, proč jste zamlklí, proč jste mdlí a otupělí? Musíte zazářit jako blesk a pozvednout hukot jako veliké moře. Musíte vydávat světlo jako svíce a jako mírné vánky Boží musíte vanout napříč světem. Jako jemný dech z nebeských loubí, jako pižmem obtěžkaný vítr ze zahrady Páně musíte pro lidi vědění provonět vzduch a jako jas vydávaný pravým Sluncem musíte osvítlit srdce lidstva. Jste větry plné života, jste jasmínové vůně ze zahrady spasených. Dejte tedy mrtvým život a probudte ty, již dřímou. Buďte zářícími plameny v temnotě světa; buďte zřídly živé vody v pískách zatracení, buďte vedením od Pána Boha. Nyní nastal čas sloužit, nyní nastal čas být zapálen. Uvědomte si hodnotu této příležitosti, tohoto příznivého a důležitého okamžiku, který je nekonečnou milostí, dříve než vám vyklouzne z rukou.

Brzy již hrstka našich dní, náš mizející život pomine a my s prázdnými rukama vkročíme do té díry, jež je vyhloubena pro ty, kdo již nemluví; pročez musíme své srdce upnout k projevené Kráse a držet se tohoto záchranného lana, jež nikdy neselže. Musíme se přichystat ke službě, zapálit plamen lásky a shořet v jeho žáru. Musíme rozvázat svůj jazyk, dokud nezapálíme srdce celého širého světa a jasnými paprsky vedení nevyhladíme armády noci, a pak, pro Něj, na poli oběti položíme svůj život. Rozptylujme tedy nad všemi národy schraňované drahokamy rozpoznání Boha a rozhodným ostřím jazyka a jistými šípy vědění porazme armády ega a vášně a pospěšme k dějišti mučednictví, k místu, kde zemřeme pro Pána. A pak s plápolajícími prapory a za úderu bubnů vkročíme do říše Přeslavného a připojme se ke Společnosti na výsostech.

Dobře jest těm, kdo činí velké skutky.

(Výběr z 'Abdu'l-Baháových spisů, č. 210)

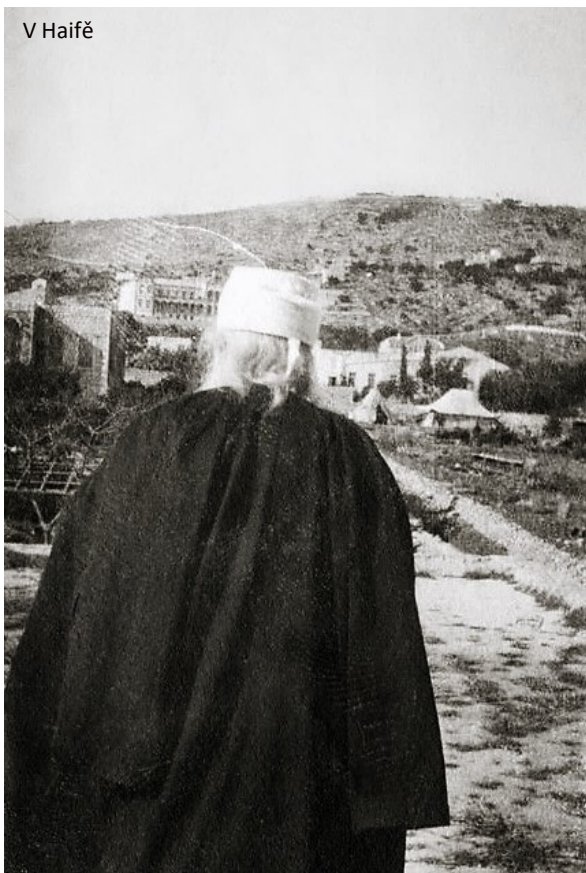
Se skupinou Bahá'í v Paříži ve Francii,
leden 1913

Ó vy, již jste své tváře obrátili ke Vznešené kráse! Dnem i nocí, v době ranní i při slunce západu, když padá tma, i za jitřního světla v říších své mysli a srdce pamatují, a vždy jsem pamatoval, na milené Pána. Prosím Jej, ať oněm mileným, obyvatelům oné čisté a svaté země, ušetří Svá utvrzení a dá jim ve všem uspět: ať dá, aby svým charakterem, chováním, slovy, způsobem života, vším, čím jsou a co dělají, dosáhli mezi lidmi proslulosti; ať je shromáždí do světového

společenství, srdce naplněná extází a vroucností a toužebnou láskou, věděním a jistotou, stálostí a jednotou, tváře lepé a veselé.

Ó vy, milovaní Pána! Tento den je dnem jednoty, dnem shromáždění celého člověčenstva. „Bůh věru miluje ty, kdož bojují na cestě Jeho v sevřeném šiku, jako by byli stavbou olovem spojenou.“ [Korán 61:40] Povšimněte si, že říká „v sevřeném šiku“ – tedy natěsnání a namačkání dohromady, jeden těsně vedle druhého, každý svým bližním oporou. Bojovat, jak je zmíněno v posvátném verši, v tomto největším ze zřízení neznamená jít kupředu s mečem a kopím, s oštěpem a ostrým šípem – ale být místo toho ozbrojen čistým záměrem, čestnými pohnutkami, užitečnými a účinnými radami, božskými přívlastky, skutky těšící Všemohoucího, vlastnostmi nebes. Značí to vzdělání pro celé lidstvo, vedení pro všechny lidi, šíření sladkých vůní ducha doširoka dodaleka, provolávání Božích důkazů, předkládání přesvědčivých a božských argumentů, konání dobročinných skutků.

V Haifě

Vždy, když svaté duše, čerpající z moci nebes, s takovými vlastnostmi ducha povstanou a svorně pochodují, řada za řadou, vydá každá z oněch duší za tisíc a dmoucí se vlny onoho mohutného oceánu budou jako bataliony Shromáždění na výsostech. Jaké to bude požehnání – až se všichni setkají, jako dříve samostatné proudy, řeky a potoky, tekoucí potůčky i jednotlivé kapky, které, když splynou na jednom místě, vytvoří mohutné moře. A vrozená jednota všeho převládne do té míry, že tradice, pravidla, obyčeje a zvláštnosti v pestrém životě těchto skupin obyvatel budou vyhlazeny a zmizí jako izolované kapky, jakmile se veliké moře jednoty začne dmout a vzdouvat a vířit.

Přisahám při Odvěké kráse, že v takovou dobu ohromující milost všechny tak obestoupí a moře velkoleposti se tak vylije z břehů, že se i nejužší pruh vody rozšíří a bude jako nekonečné moře a i každá pouhopouhá kapka bude jako bezbřehá hlubina.

Ó vy, milení Boha! Usilujte a snažte se, abyste dosáhli onoho vysokého postavení a zaskvěli se takovým leskem, že zazáříte napříč těmito říšemi země, že se jeho paprsky odrazí z místa úsvitu na obzoru věčnosti. Toto je samotný základ Věci Boží. Toto je samotné jádro Zákona Božího. Toto je mocná stavba vztyčená Projevy Božími. Toto je důvod, proč svítá slunko Božího světa. Toto je důvod, proč se Pán usazuje na trůnu Svého lidského těla.

(Výběr z 'Abdu'l-Baháových spisů, č. 207)

Ó ty, kdož jsi okouzlen Smlouvou! Požehnaná krása tomuto služebníkovu příslibila, že budou vyburcovány duše, jež budou samotným ztělesněním vedení, korouhvemi Shromáždění na výsostech, pochodněmi Boží jednoty a hvězdami Jeho čisté pravdy, zářícími na nebesích, kde Bůh jediný panuje. Slepým dají zrak a hluchým sluch; mrtvé pozvednou k životu. Postaví se všem národům země, hájíce svou Věc důkazy Pána sedmi sfér.

Je mou nadějí, že On ve Své štědrosti tyto duše brzy vyburcuje, ať může být Jeho Věc povznesena. Magnetem, který upoutá tuto milost, je nezlomnost ve Smlouvě. Vzdávej díky Bohu, že jsi nejpevnější z pevných.

Ó můj Bože, pomoz Svému služebníkovu provolat Slovo a vyvrátit to, co je marné a falešné, nastolit pravdu, mezi lidmi rozšířit posvátné verše, odhalit nádheru a přivodit rozbřesk jitřního světla v srdcích spravedlivých.

Tys vpravdě Štědrý, Odpouštějící.

(Výběr z 'Abdu'l-Baháových spisů, č. 203)

Na palubě lodi Celtic, když odplouval z New Yorku do Liverpoolu v Anglii, 5. prosince 1912

MODLITBY ZJEVENÉ 'ABDU'L-BAHÁEM

Ó Pane, jak nesmírně jsi štědrý, jak překypující milost Tvá, vědění Tvé moje nejnuitnější srdce a duši objímá!

Za jitra potěchou mé duše žádný není nežli Ty a o toužebném cíli mém žádný neví nežli Ty.

Srdce, jež smělo zmínku Tvou na okamžik pouhý poznati, jen v bolestné touze po Tobě útěchu bude hledati.

Nechť chřadne srdce to, jež nevzdychá po Tobě, a raděj oslep oko, jež nepláče po Tobě.

V každičké chvíli chmurné beznaděje, ó Pane moci, vzpomínka na Tebe jest jasným světlem mému srdci.

Ducha Svého ve mne vdechni, čímž projeví se vlídnost Tvá, by to, co dosud nikdy nebylo, se věčným mohlo stát.

Na cenu naši nehleď ni na naše zásluhy, ó štědrý Pane náš, to raději na milost Svoji pohlédni, již nás zaléváš.

Těmto ptákům se zlomenými křídly, jejichž let je pomalý, ze Své něžné slitovnosti dej, by nová křídla dostali.

Ó Bože, náš Pane! Pějeme Ti chválu, dosvědčujeme Tvou svatost a vroucně prosíme nebesa Tvé milosti, abychom se stali světlý poskytovateli vedení a hvězdami zářícími mezi lidmi z obzoru věčné slávy a abys nám předal poznání, které pochází z Tebe. Já Bahá'u'l-Abhá!

Ó Bože, osvěž a potěš mého ducha. Očisti mé srdce. Občerstvi mé síly. Všechny své záležitosti vkládám do Tvých rukou. Ty jsi můj Průvodce a mé Útočiště. Nebudu se již nadále trápit a rmoutit, budu šťastná a veselá bytost. Ó Bože, nebudu již pln netrpělivosti a napětí, nenechám se skličovat strastmi. Nebudu ulpívat na neuspokojivých věcech tohoto života.

Ó Bože, Ty jsi mi lepším přítelem nežli já sám sobě. Odevzdávám se Ti, ó Pane!

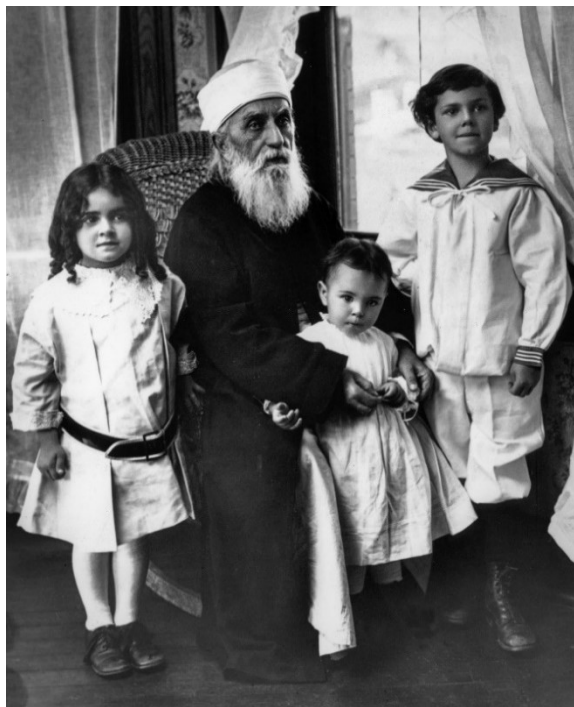

'ABDU'L-BAHÁ O DĚTECH

Děti je třeba pečlivě vychovávat, aby byly velmi zdvořilé a způsobné. Je třeba je neustále povzbuzovat a podněcovat, aby byly dychtivy dosáhnout všech vrcholů lidského snažení, aby se již od raného věku učily mít vysoké cíle, chovat se dobře, být cudné, čisté a neposkrvněné a naučily se mít ve všech věcech pevně odhodlání a být cílevědomé. Nenechte je šprýmovat a chovat se lehkovážně, ale ať svědomitě postupují za svými cíli, aby byly v každé situaci odhodlané a neoblomné.

Výchova v mravech a dobrém chování je mnohem důležitější než vědomosti z knih. Dítě, jež je čistotné, ochotné, má dobrý charakter a chování – i kdyby bylo nevědomé – je lepší nežli dítě, jež je drzé, nemyté, špatné povahy, a přec se důkladně vzdělává ve všech možných naukách a uměních. Je tomu tak proto, že dítě, které se dobře chová, i kdyby bylo nevědomé, je ostatním k užítku, zatímco špatně naložené, špatně jednající dítě je zkažené a ostatním škodlivé, i kdyby bylo vzdělané. Avšak pokud je dítě vychováváno, aby bylo vzdělané i slušné, výsledkem bude světlo nad světlo.

(Výběr z 'Abdu'l-Baháových spisů, č. 110)

Mezi nejdůležitější služby vůbec, jež člověk může Bohu Všemohoucímu prokázat, patří výchova a vzdělávání dětí, mladých to rostlinek Ráje Abhá, tak aby se tyto děti, podporovány milostí na cestě ke spáse, rostoucí jako perly božské štědrosti v lastuře výchovy, jednoho dne staly ozdobou koruny věčné slávy.

Je však velmi obtížné se této službě zhostit, a ještě těžší je v ní uspět. Doufám, že se s tímto veledůležitým úkolem dobře seznámíš a úspěšně

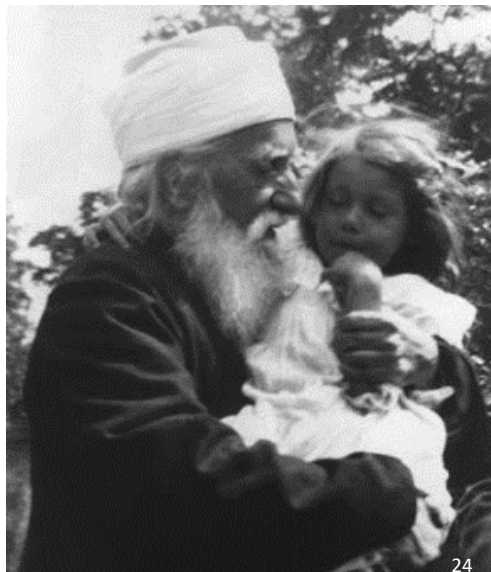
dobydeš vítězství a staneš se vlajkonošem překypující milosti Boží; aby si tyto děti, všechny do jednoho vychovávány ve svatém Učení, vypěstovaly povahu jako líbezný vánek, jež vane zahradami Přeslavného, a svou vůni zavály do všech koutů světa.

(Výběr z 'Abdu'l-Baháových spisů, č. 106)

Každé dítě je potenciálně světlem světa – a současně jeho temnotou; pročez je nutno považovat otázku výchovy za prvořadě důležitou. Od raného dětství musí být dítě kojeno z prsou lásky Boží a chováno v náručí Jeho vědění, aby mohlo vyzářovat světlo, duchovně růst, být naplněno moudrostí a učeností a převzít vlastnosti andělského vojska.

(Výběr z 'Abdu'l-Baháových spisů, č. 103)

PŘÍBĚHY O 'ABDU'L-BAHÁOVI

OSLAVA

'Abdu'l-Bahá měl narozeniny. Jedna z věřících si myslela, jaký to bude skvělý den! Představovala si všechny ty dárky, které 'Abdu'l-Bahá dostane, a jak bude mít konečně možnost si odpočinout.

Čekalo ji však velké překvapení! Když ráno vstala, její manžel jí sdělil, že 'Abdu'l-Bahá už je dávno v kuchyni a peče chleba!

Později na oslavu přišlo dvě stě hostů. 'Abdu'l-Bahá byl celou dobu na nohou, podával hostům rýži, libové maso, skvělé ovoce a povídal jim příběhy, které je rozesmály.

Poté vzkázal přátelům, aby si navzájem vše odpustili, aby všichni byli šťastní. Také řekl, že když jsme při jídle smutní, tak budeme ještě více smutní, když jsme však šťastni, tak budeme ještě šťastnější.

'Abdu'l-Bahá řekl, že neuspořádal oslavu, protože měl narozeniny, ale protože se ten den, kdy se narodil, stalo něco zvláštního. V ten den totiž Báb poprvé někomu řekl, že je Projev Boží. A *toto* byl důvod k velké oslavě!

(Stories of 'Abdu'l-Bahá)

SETKÁNÍ S PŘÍTELEM ČERNÉ BARVY PLETI

Jednou, když byl 'Abdu'l-Bahá ve Washingtonu, D.C., pozval Svého přítele, Američana černé barvy pleti, pana Gregoryho, do domu vysokého státního úředníka, který právě pořádal na 'Abdu'l-Baháovu počest slavnostní oběd. Pan Gregory byl překvapený, protože nebyl na slavnostní oběd pozván a v té době nebylo v americké společnosti zvykem, aby lidé bílé barvy pleti obědvali společně u jednoho stolu s mužem černé barvy pleti. Ale cítil, že musí jít, když ho Mistr pozval.

Setkání trvalo asi hodinu. 'Abdu'l-Bahá byl jako vždy velice milý a laskavý. Mluvili spolu o spoustě věcí. Najednou se ve dveřích objevil sluha a oznámil: „Právě se podává oběd.“

'Abdu'l-Bahá se rychle zvedl ze židle a zamířil do jídelny. Pan Gregory byl zmatený, nevěděl, jestli má na 'Abdu'l-Baháa počkat anebo jestli má odejít.

'Abdu'l-Bahá šel směrem k jídelnímu stolu, zničehonic se zastavil a řekl hodně nahlas anglicky: „Kde je můj přítel, pan Gregory? Můj přítel pan Gregory musí obědvat se mnou.“

Nedalo se nic dělat, sluha se vydal hledat pana Gregoryho. Mezitím 'Abdu'l-Bahá

začal posunovat všechny příbory a skleničky, aby vedle Sebe u stolu udělal místo pro Svého přítele.

A tak se stalo, že pan Gregory obědval na čestném místě vedle ‘Abdu’l-Baháa. ‘Abdu’l-Bahá při obědě bavil všechny hosty takovým způsobem, že Jeho slova byla pro každého z nich zdrojem radosti. Všichni tak alespoň na chvíli zapomněli na něco tak hloupého jako je nemít rád nějakého člověka jenom proto, že má jinou barvu pleti.

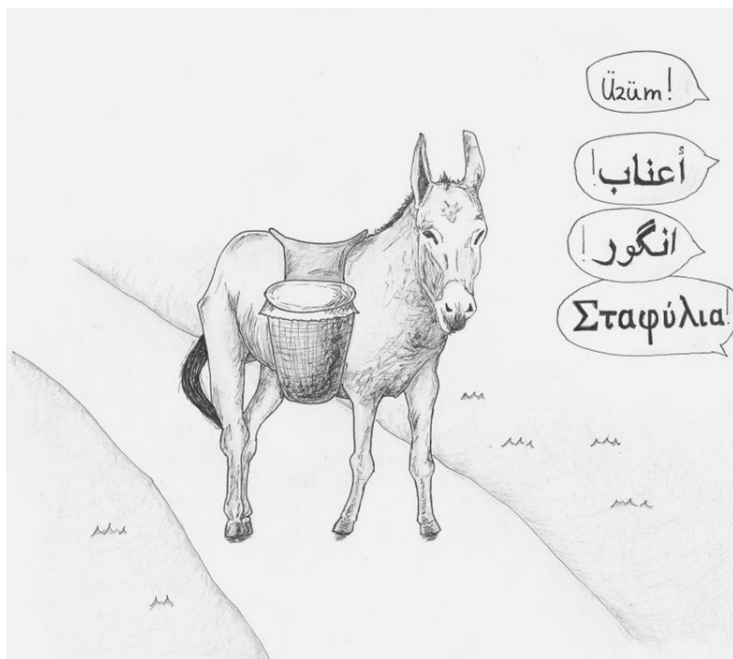
(Stories about ‘Abdu’l-Bahá)

POTŘEBA SPOLEČNÉHO JAZYKA

Toto je další příběh, kterým chtěl ‘Abdul-Bahá zdůraznit potřebu společného jazyka:

„U městské brány seděli čtyři pocestní. Peršan, Turek, Arab a Řek. Měli hlad a chtěli se navečeřet. Rozhodli se, že jeden z nich půjde koupit něco k jídlu pro všechny. Nemohli se však dohodnout, co to má být. Peršan chtěl *angoor*, Turek *uzum*, Arab *aneb* a Řek se dožadoval zeleného a modrého *staphylyonu*. Hádali se a zlobili se na sebe a téměř došlo ke rvačce, protože se každý snažil dokázat, že právě to jeho jídlo je to nejlepší.

Najednou se tam objevil osel nesoucí náklad hroznů. Naši pocestní vyskočili na nohy:

„Hele, *uzum!*“ zvolal Turek.
„Hele, *aneb!*“ zvolal Arab.
„Hele, *angoor!*“ vykřikl Peršan.
A Řek zvolal: „Hele, *staphylyon!*“

A tak nakoupili hrozny a pokojně spolu pojedli.

(Múdrosť, láska, šťastie, kap. III: Jeho žiariace srdce, č. 68)

'Abdu'l-Bahá a otevření českých zemí

Podrobné dějiny Bahá'í víry v České republice budou muset být teprve napsány. Faktem nicméně je, že tato část světa byla otevřena Víře v době 'Abdu'l-Baháa, a máme minimálně tři desky, v nichž On sám tuto skutečnost zmiňuje.

V Bahá'í archivech ve Washingtonu, D.C., jsou uloženy dopisy Almy Knoblochové, německo-americké Bahá'í, která na přání 'Abdu'l-Baháa v roce 1905 odjela jako pionýrka do Stuttgartu. 27. září 1909 napsala své setře Pauline: „Právě jsem dostala velice zajímavý a překrásný dopis od učitele z Rakouska (1), kterému slečna Kosky (2) předala během své dovolené Bahá'í učení a který je nanejvýše potěšen německou literaturou, již dostal a již rozšiřuje mezi své přátele učitele, kteří se podle všeho odpoutali od katolické církve a hledají Pravdu. Vypadá to, jako kdyby 'Abdu'l-Bahá připravil duše těchto hledajících.“ O tři měsíce později, 20. prosince 1909, napsala další dopis svým příbuzným do USA: „Také jsem dostala velmi pěkný dopis od pana K. Krüttnera z Čech, je tak vděčný a šťastný, že dostal učení, a má nyní další dva přátele, kteří přijali Pravdu. Scházejí se spolu a studují učení 'Abdu'l-Baháa, utvářejíce malý spolek.“ A o další dva měsíce později, 14. února 1910, napsala opět Paulině: „Naše prvotní společenství v Rakousku prospívá dobře, nade všechna očekávání. Pan Krüttner napsal článek do Učitelských novin (3) a na konci jmenuje dvě knihy, které zde byly vydány. ... Pan Krüttner píše krásné dopisy a poslal dlouhý seznam učitelů, které v Čechách zaujal. V českém Žatci mají malé společenství a předpokládá, že nás letos v létě navštíví.“

Tímto prvním věřícím byl Karl Krüttner, narozen 27. března 1889 v Mnichově v okrese Cheb (německy: Einsiedl bei Marienbad). V té době byl pouze jednadvacetiletý, ale podle všeho již pracoval jako učitel, později profesor na obchodní škole v severočeském Žatci. Jeho přijetí Víry znamenalo, že nejen české země, ale i Rakousko a celé Rakousko-Uherské impérium byly nyní otevřeny Víře. V Žatci se do roku 1945 mluvilo převážně německy a všechna jména v adresáři Almy Knoblochové, který se rovněž nachází v Bahá'í archivu ve Washingtonu, D.C., jsou německá. Kromě Krüttnera samotného jsou tam dvě adresy z Žatce, tři další z Měcholup u Žatce (Michelob bei Saaz), jedna z Mariánských Lázní (Marienbad), dvě z Ústí nad Labem a jedna ze Sedla u Čiměře (Heumoth bei Schamers) v jižních Čechách. Nevíme, kdo byli ti dva nejbližší přátelé, kteří také „přijali Pravdu“, ani jak blízko Víře byli přátelé, jejichž adresy měla, ale každopádně tehdy neexistovaly žádné deklarační karty ani seznamy členů společenství.

To, že se Karl Krüttner stal Bahá'í a že Rakousko bylo otevřeno Víře, bylo potvrzeno Abdu'l-Baháem v desce Almě Knoblochové z 2. dubna 1910: „Předejte panu Karlu Krüttnerovi nádherné pozdravy Abhá a řekněte mu: Napsala jste o Čechách, Rakousku, že se pan Karl Krüttner stal ujištěným, povstal ke službě a k hlásání radostných zvěstí o příchodu Království Božího. Buďte ujištěna, že brzy nalezne úžasnou pomoc a že se tato Věc v oněch krajích rozšíří. Předejte panu Krüttnerovi mé nejvřelejší pozdravy. Od Pána Království jsem pro něj žádal pomoc ve všech záležitostech. Proto musí s nebeskou silou, božským úsilím, osvíceným srdcem a zbožným duchem zvěstovat provolání Království, aby mu nebeští andělé a boží zástupy poskytly pomoc a podporu.“ První zmínku o něm obsahuje jiná deska napsaná Almě Knoblochové o dva měsíce dříve, 12. února 1910: „Předejte panu Karlu Krüttnerovi krásné pozdravy Abhá a řekněte mu: Jste šťasten, že jste přišel ke Světlu Pravdy a nalezl cestu do Království Božího; dospěl jste na přímou stezku a uslyšel volání Pána Zástupů. Doufám, že v této Věci uděláte takový pokrok, že dosáhnete nejvyšší naděje a touhy a budete jednat podle učení a nabádání Bahá'u'lláha. Slečna Knoblochová mi poslala známku, kterou jste jí dal. Viděl jsem ji: je to znamení teroru a strachu!“ Třetí zmínka o Karlu Krüttnerovi je krátká, v desce z 27. června 1911: „Doručte mé pozdravy panu Krüttnerovi.“

Alma Knoblochová se 28. prosince 1912 mohla konečně setkat s Karlem Krüttnerem osobně v německém Lipsku, kam přijel na návštěvu „příbuzných své nevěsty“. Popisuje ho jako „vynikajícího mladého muže, který, jsa sám katolíkem, mnoho vytrpěl od kněží (4), dokážete si představit, co jakožto učitel v katolické zemi musí snášet, ale je velmi odvážný. Jsem jím velice překvapená a řekla jsem mu, aby byl více opatrný.“ Poté 26. dubna 1913 pouze zmiňuje, že má odpovědět na dopisy z mnoha míst, mezi nimiž jsou i Čechy.

Nezdá se, že Karl Krüttner a žatecká skupina byla aktivní dlouho. Snad bylo jejich nadšení utlumeno „terorem a strachem“ první světové války. Možná byli v poválečné době prostě zaměstnání svými osobními životy. Možná se ocitli pod politickým a sociálním tlakem, kterému nebyli schopni odolat. Nemáme o této době žádné informace. Krüttnerova rodina opustila Žatec na konci druhé světové války, když se blížila ruská armáda, a uvízla v Korbachu v Německu, později poblíž v Arolsensu. Tam Karl Krüttner 14. srpna 1949 zemřel.

Před pár lety jsem měl možnost kontaktovat některé příbuzné Karla Krüttnera žijící v Německu. Jeho neteř mi poslala fotku, na které je, z roku 1911. Jiná neteř říkala, že si jej velmi dobře pamatuje; byl to laskavý člověk, do jisté míry zdrženlivý, takže si vždy myslela: „Co se v té hlavě děje?“ Jeho vnučka mi řekla, že se s ním nikdy nesešla, ale že v rodině slyšela, že byl „volnomyšlenkář“.

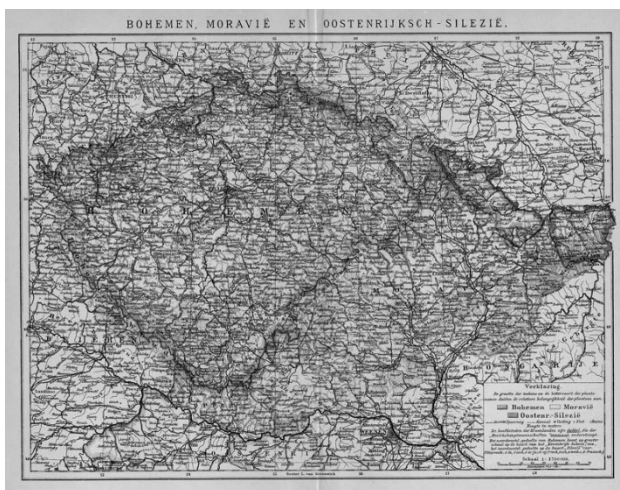

Když jsem zmínil jeho vztah k Víře, řekla: „To je zajímavé. Moje maminka a já jsme nedávno navštívily Austrálii a viděly Bahá'í chrám v Sydney. Cítily jsme tam takový klid a mír. A nyní mi říkáte, že on byl prvním Bahá'í ve vaší zemi...“

Karl Krüttner, mladý muž úplně nalevo, na obrázku s rodiči a sourozenci kolem roku 1909

- 1) České země (Čechy, Morava a Slezsko) patřily do roku 1918 k Rakousko-uherskému impériu
- 2) Slečna Kosky byla podle Almy Knoblochové „pohledná mladá dáma“, která se stala Bahá'í v německém Stuttgartu prostřednictvím jedné z prvních Bahá'í, paní Döring.
- 3) „Ein Fortschritt in der Religion?“ (Vývoj v náboženství?) Deutsch-Österreichische Lehrerzeitung (německo-rakouské učitelské noviny), 1. února 1910
- 4) Toto koresponduje s tím, co o něm v prvním dopise napsala Alma Knoblochová, totiž, že byl „odpoutaný ... od katolické církve“, ale nevíme, jaká byla jeho utrpení.

DESKA NAVŠTÍVENÍ 'ABDU'L-BAHÁA

Kdokoliv se pomodlí tuto modlitbu s pokorou a vroucností, oblaží a rozradostní srdce tohoto Služebníka. Bude to, jako by se s Ním setkal tváří v tvář.

On je Přeslavný!

Ó Bože, můj Bože! Poníženě a v slzách pozvedám k Tobě své prosící ruce a skrývám tvář v prach toho Tvého Prahu, jenž je vyvýšen nad znalost učení a chválu všech, kdož Tě oslavují. Pohledem oka Svého milosrdenství milostivě shlédni na Svého služebníka pokorně a uctivě stojícího u Tvých dveří a ponoř jej do Oceánu Své věčné milosti.

Pane! Je to Tvůj ubohý a pokorný služebník, jenž Tě okouzlen úpěnlivě prosí, je to zajatec ve Tvých rukou, jenž se k Tobě horoucně modlí, vkládá v Tebe svou důvěru a v slzách před Tvou tváří k Tobě volá a takto Tě snažně prosí.

Ó Pane, můj Bože! Obdař mne Svou milostí, abych mohl sloužit Tvým milovaným, posil mne ve službě Tobě, ozař mé čelo světlem zbožného uctívání na Tvém dvoře svatosti a modlitby ke Tvému království velkoleposti. Pomoz mi se nesobecky obětovat u nebeského vchodu Tvé brány a odpoutat se na Tvém svatém prostranství ode všech věcí. Pane! Dej mi pít z poháru nesobeckosti, zahal mne jejím rouchem a ponoř mne do jejího oceánu. Učiň mne prachem na stezce Svých milovaných a dej, ať mohu obětovat duši za prst, kterou zušlechtily kročeje Tvých vyvolenců na Tvé stezce, ó Pane Slávy na Výsostech.

Touto modlitbou k Tobě volá Tvůj služebník za úsvitu i v době noční. Vyplň přání jeho srdce, ó Pane! Osviť jeho srdce, rozradostni jeho nitro a rozžehni v něm světlo tak, aby mohl sloužit Tvé Věci a Tvým služebníkům.

Ty jsi Obdarovatel, Soucitný, Nejštedřejší, Milostivý, Milosrdný a Slitovný.

(Tato modlitba, již zjevil 'Abdu'l-Bahá, se čte v Jeho Svatyni. Taktéž bývá užívána v soukromí.)

Z POSLEDNÍ VŮLE 'ABDU'L-BAHÁA

Ó VY, KTEŘÍ ZŮSTÁVÁTE VĚRNÍ SMLOUVĚ! Až přijde hodina, kdy tento ukřivděný pták se zlomenými křídly vzlétne k Zástupům na výsostech, až si pospíší ke království Neviděného a jeho tělesná schránka bude ztracena či skryta v prachu, pak je povinností Afnánů (1), kteří jsou pevní ve Smlouvě Boží a kteří vyrašili ze Stromu svatosti, Rukou (pilířů) Věci Boží (necht' na nich spočine Sláva Páně) a všech přátel a milovaných, aby se všichni do jednoho pozvedli a povstali srdcem i duší a v naprostém souladu šířili sladké vůně Boží, učili Jeho Věc a hlásali Jeho Víru. Patří se, aby ani na jediný okamžik nespočinuli nebo si dopřáli oddechu. Musí se rozejít do každé země, projít každým krajem a procestovat všechny končiny světa. S odhodláním, bez chvíle oddechu a pevní až do konce musí v každé zemi pozvednout vítězné volání: „Ó Slávo vši slávy!“ (Yá Bahá'u'l-Abhá), kdekoliv, kam se ve světě vydají, musí dosáhnout proslulosti, na každém setkání musí zahřet jasně jako svíce a zažehnout plamen Božské lásky, tak aby v samém srdci světa vysvitlo oslnivé světlo pravdy, aby se na Východě i na Západě shromáždily rozsáhlé zástupy ve Stínu Slova Božího, aby se rozšířily sladké vůně svatosti, rozzářily se tváře, srdce se naplnila Božským duchem a duše se staly nebeskými.

V těchto dnech je ze všech věcí nejdůležitější poskytnout vedení národům a pokolením světa. Učení Věci je nanejvýš důležité, jelikož představuje úhelný kámen samotných základů. Tento ukřivděný služebník strávil své dny i noci tím, že šířil Věc a vybízel národy k službě. Nespočinul na jediný okamžik, dokud ve světě nebyl nastolen věhlas Věci Boží a nebeské melodie neprobudily Východ i Západ. Toto je tajemství věrnosti, toto si žádá služba Prahu Bahá!

...

Ó vy milovaní Pána! V tomto svatém Zřízení nejsou spory a nesváry za žádných okolností povoleny. Každý útočník se sám zbavuje Boží milosti. Povinností každého je prokazovat nejvyšší lásku, čestné chování, poctivost a upřímnou laskavost všem národům a pokolením světa, ať už jsou to přátelé či cizinci. Tak silný musí být duch lásky a milující laskavosti, že se cizinec bude cítit jako přítel, nepřítel jako skutečný bratr a nebude mezi nimi žádného rozdílu. Neboť Bůh je všeobjímající a veškerá omezení jsou pozemská. ...

Pročež, ó mí milující přátelé! Družte se se všemi národy, příbuzenstvy a vyznáními světa s nejvyšší upřímností, čestností, věrností, laskavostí, dobrou vůlí a přátelstvím, tak aby svět mohl být naplněn svatým vytržením milosti Bahá, aby nevědomost, nepřátelství, nenávist a zloba vymizely ze světa a temnota odcizení mezi národy a pokoleními světa ustoupila Světlu jednoty. Budou-li vám jiné

národy nevěrné, prokažte jim svou věrnost, budou-li k vám nespravedliví, projeďte jim svou spravedlnost, budou-li se vás stranit, získejte si je, budou-li se snažit otrávit váš život, osladte jejich duše, způsobí-li vám zranění, staňte se hojivým balzámem na jejich rány. Takové jsou vlastnosti upřímného! Takové jsou vlastnosti pravdivého!

...

Ó Pane, můj Bože! Pomáhej Svým milovaným stát neochvějně ve Tvé Víře, kráčet po Tvých cestách a vytrvat ve Tvé Věci. Obdař je Svou milostí, aby mohli čelit náporům sobectví a vášně a následovat světlo Božského vedení. Vpravdě, Ty jsi Mocný, Milostivý, Sám Sobě dostačující, Dárce, Slitovný, Všemohoucí, Nadevše štědrý.

...

Stane-li se jakýkoliv člověk či shromáždění překážkou šíření Světla Víry, necht' jim milovaní poskytnou radu řka: „Největší ze všech darů je dar Učení. Přitahuje k nám Milost Boží a je naší prvořadou povinností. Jak bychom se o takový dar mohli připravit? Nikoliv, naše životy, naše schopnosti, naše pohodlí, náš klid, to všechno nabídneme jako oběť Kráse Abhá a budeme učit Věc Boží.“ Musí však být zachována obezřetnost a moudrost tak, jak bylo zapsáno v Knize. Závoj nesmí být v žádném případě náhle roztržen ve dvě. Necht' na vás spočine Sláva vší slávy.

‘Abdu’l-Baháova svatyně, pohled seshora, grafické ztvárnění

Závěr výjimečného života a cesty

Příběh života 'Abdu'l-Baháa je vskutku výjimečný! Můžete si o něm přečíst na straně 9 této brožury. Zde bychom se s vámi, milí čtenáři, rádi podělili o pár podrobností o odchodu „Tajemství Božího“, našeho milovaného Mistra.

Jak víme, život 'Abdu'l-Baháa byl životem neustálé služby. Nespočet knih připomíná spoustu příběhů, rad a zážitků z první ruky, jak pracoval dnem i nocí pro nemocné a chudé a pro vzdělávání všech – jak vysoko, tak nízko postavených. Všechny přijímal s otevřenou náručí a všichni cítili Jeho hlubokou lásku. Jeho život je velkou inspirací pro všechny, kteří se snaží kráčet duchovní cestou praktickými kroky.

Po Svých historických cestách na západ a poté, co viděl konec veliké války, která proměnila Evropu, opustil tuto pozemskou pláň. Když se rozšířila zpráva, že milovaný 'Abbás Effendi odešel do Říše Abhá, „byl ... vysvobozen z pout tohoto světa, aby se v útočišti nebeské slávy mohl znovu shledat se Svým Otcem,“ města 'Akká i Haifa se otřásla. Stalo se to v brzkých ranních hodinách v pondělí 28. listopadu 1921, kdy 'Abdu'l-Bahá, jmenovaná Hlava Bahá'í víry, skonal ve věku 77 let ve svém domově v Haifě. Co se týče otázky, kam uložit Jeho ostatky, bylo rozhodnuto Jej uložit do jedné ze sousedních místností ve svatyni Bába. „... Shoghi Effendi předpokládal, že toto uspořádání bude pouze dočasné. Ve vhodný čas se měla postavit svatyně, svým rázem odpovídající 'Abdu'l-Baháovu jedinečnému postavení.“

Následujícího dne se konal pohřeb. Byl to „pohřeb, jaký Palestina nikdy neviděla, zúčastnilo se ho více než 10 000 lidí zastupujících všechny společenské třídy, náboženství a rasy té země.“

Toho rána ulice Haify zaplnili lidé, kteří přišli vyjádřit svůj zármutek a lásku pro Toho, Kdo byl jejich utěшитelem, pomocníkem, lékařem a zdrojem naděje a vědění.

Shoghi Effendi, vnuk 'Abdu'l-Baháa, prvorozený syn Jeho nejstarší dcery, který byl jmenován Strážcem v Poslední vůli 'Abdu'l-Baháa, o tomto dni v knize *God Passes By* (Bůh prochází kolem) uvádí:

„Poblíž východního vchodu do svatyně byla na prostý stůl položena posvátná rakev a v přítomnosti velkého davu lidí proneslo devět mluvčích, kteří zastupovali muslimskou, židovskou a křesťanskou víru, mezi nimiž byl i Muftí Haify, své pohřební proslovy. Po jejich skončení se vládní komisař přiblížil k rakvi a se skloněnou hlavou čelem ke svatyni vzdal poslední úctu a rozloučil se s 'Abdu'l-Baháem; ostatní zástupci vlády následovali jeho příkladu. Rakev byla poté přemístěna do jedné z místností svatyně, kde byla s hlubokým respektem spuštěna na místo posledního odpočinku do hrobky sousedící s hrobkou, ve které byly uloženy ostatky Bába.“

20. dubna 2019 vyhlásil Světový dům spravedlnosti v Riđvánovém poselství celému světu zprávu, že nadešel čas postavit pro 'Abdu'l-Baháa trvalou svatyni, a poskytl prvotní podrobnosti:

„Bahá'í svět je povoláván k tomu, aby vztyčil budovu, jež bude navždy obklopovat ony posvátné ostatky. Bude postavena v blízkosti zahrady Riđván na půdě posvěcené šlépějí Požehnané krásy. Svatyně 'Abdu'l-Baháa se tak bude nacházet na půlkruhu vedeném mezi svatyněmi v 'Akká a Haifě. Práce na

architektonických plánech jsou již v procesu a v následujících měsících se s vámi podělíme o více informací.“

Jak práce postupují, svět je průběžně informován o dalších podrobnostech. Jedna z posledních komunikací je dopis z 21. února 2021, kde se Světový dům spravedlnosti obrací na věřící a nabízí jim podíl na štědrosti využít „příležitost na tento monumentální počin během očekávaných dvou let, které zbývají do jeho dokončení, přispívat.“

Za pár desítek měsíců bude konečné místo posledního odpočinku ‘Abdu’l-Baháa dokončeno. Jeho ostatky naleznou své trvalé spočinutí „mezi svatyněmi v ‘Akká a Haifě”, kde bez ustání pracoval většinu svého života za povznesení a blahobyt všech lidí, jejichž cesty zkřížily tu Jeho.

Stavební práce na svatyni

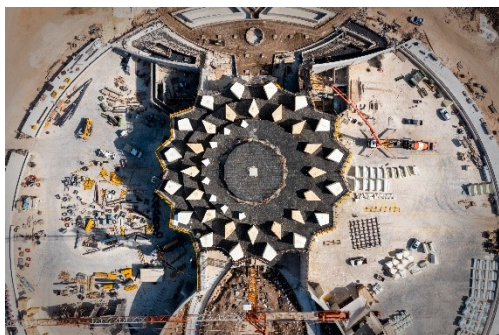

←
Letecký pohled ze severozápadu směrem k zahradě Riḍván.

Architektonický návrh ústřední budovy svatyně.

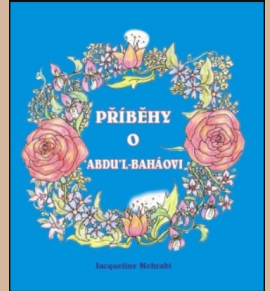
Postup stavebních prací, letecký pohled. ↓

KNIHY V ČEŠTINĚ

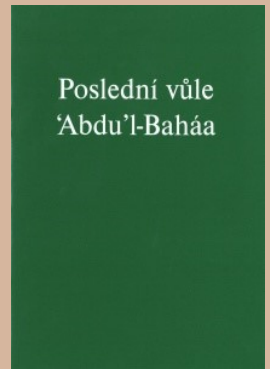
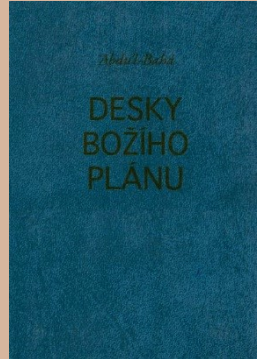
PŘÍBĚHY O 'ABDU'L-BAHÁOVI

Sbírka krátkých příběhů ze života 'Abdu'l-Baháa nejen pro děti.

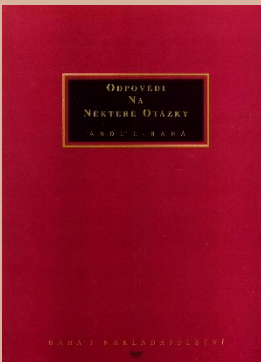
DESKY BOŽÍHO PLÁNU

V Deskách Božího plánu zjevených v letech 1916 až 1917 'Abdu'l-Bahá kreslí jasnou konturou mistrovský plán duchovní obnovy světa. Jak se stále vzdalujeme dnům, kdy byly tyto Desky zjeveny, můžeme sledovat změny, které nastávají ve světě i v Bahá'í společenství a svědčí o přeměňujícím vlivu tohoto dokumentu.

POSLEDNÍ VŮLE 'ABDU'L-BAHÁA

Důležitý dokument Bahá'í správního řádu zajišťující trvalou jednotu světového Bahá'í společenství.

ODPOVĚDI NA NĚKTERÉ OTÁZKY

Kniha nabízí odpovědi na otázky, které odpradáвна zaměstnávaly lidskou mysl. Obsahuje témata jako např. logické důkazy Boží existence, role a vliv zakladatelů náboženství, kdo je Ježíš Kristus, objasnění biblických proroctví, původ člověka, život po smrti a mnoho jiných témat.

PAŘÍŽSKÉ PROMLUVY

'Abdu'l-Bahá ve Svých pařížských přednáškách z roku 1911 předvídal některé největší triumfy a bolesti dvacátého století. Jeho prorocká slova dnes promlouvají dokonce ještě jasněji, když poukazují na taková témata, jako je hledání pravdy, odstranění předsudků, jednotu všech národů a rovnoprávnost mužů a žen.

